

РЕШЕНИЕ

№ 36169

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9557** по описа за **2025** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник група в Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез главен юрисконсулт С. М. срещу Решение № 3085 от 14.08.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 106-ти състав, постановено по НАХД № 20241110214480/2024г. по описа съда, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-001179 от 30.01.2024г. издадено от Г. В. Б. - началник група при Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл. 177, ал. 4, т. 3 от Закона за движение по пътищата на И. Н. С. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН въззивното решение е обжалвано с искане да бъде отменено, като бъде и потвърдено отмененото с него наказателно постановление. Касаторът е изложил доводи, че обжалваното решение е неправилно поради необоснованост, като съдът не е обсъдил всички относими и събрани по делото доказателства, не е извършил цялостен и обективен анализ на доказателствената съвкупност, достигнал е до неправилни и необосновани заключения като е отменил санкционен акт. Твърди се, че решението е постановено при строг формализъм. На следващо място е посочено, че въззивния съд е

приложил материалния закон неправилно при постановяване на съдебния акт с оглед конкретиката на казуса, като посочва, че дори да има допуснати неточности, същите не следва да се абсолютизират, както и да се свеждат до краен формализъм, тъй като валидността на НП е била доказана от други писмени доказателства и доказателствени средства, които установяват деянието, авторството и вината. На последно място е посочено, че касационният ответник е бил уведомен лично, че административнонаказващият орган е върнал административната преписка за корекция от актосъставителя като е съставен нов АУАН, който му е предявен, както и че е знаел за описаните в него факти, с оглед предявяването на втория АУАН, така и за отмяната на предходния. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът Г. В. Б., началник група при ОПП-СДВР редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М. с приложено по делото пълномощно, която поддържа касационната жалба и моли съда да отмени въззивното решение като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че АНО с резолюция е прекратил първия акт за налагане на административно нарушение, и не са били налични два административно наказателни акта за установяване на административно нарушение, както не е имало две производства срещу ответника.

Ответникът И. Н. С. се явява лично, оспорва касационната жалба. Заявява, че никога не е возил газови бутилки, а кислородни. Моли съда да остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., изразява становище, че решението на въззивния съд е неправилно и незаконосъобразно и моли да бъде отменено.

Административен съд София-град, XXII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 12.12.2023г. с акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1159355, съставен от Т. С. А. - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на свидетел Т. С. И. - очевидец е констатирано, че в същия ден - 12.12.2023г., около 14:36 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], И. С. е управлявал товарен автомобил марка „Деу“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършената проверка е било установено, че превозва товар, който не е укрепен, с което е била нарушена разпоредбата на чл. 127, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Препис от АУАН е връчен лично на касатора.

На 12.01.2024г. полицейският служител Т. А. съставил АУАН с № 030884, в присъствието на свидетеля Т. С. И. - очевидец за това, че на 12.12.2023г., около 14:36 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], И. С. управлява товарен автомобил марка „Деу“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършената проверка е било установено, че превозва 4 броя железни бутилки за съхранение и превоз на втечен газ, които не са укрепени по надлежния ред, с което е нарушена разпоредбата на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. Препис от същия бил връчен на И. С. в условията на отказ, удостоверен с подписа на свидетеля И. В. И..

Въз основа на констатираното в АУАН от 12.01.2024г. с № 030884 е било издадено Наказателно постановление № 24-4332-001179 от 30.01.2024г. от Г. В. Б. - началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП на И. С. е наложено административно наказание

„глоба“ в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. Препис от същият е бил връчен лично на ответника по касационната жалба на 23.08.2024г., видно от разписката.

От приложените доказателства – справка картон на водача, въззивния съд установил, че на 06.02.2024г. е издадена мотивирана резолюция с № 23-4332-М003686 от началника на ОПП СДВР за прекратяване на административнонаказателното производство, образувано въз основа на АУАН № 1159355 от 12.12.2023г.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка, Софийски районен съд отменил изцяло наказателно постановление № 24-4332- 001179 от 30.01.2024г., като приел, че АУАН и НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и в предвидените от чл. 34 от ЗАНН давностни срокове, но при допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита. В мотивите си СРС приел, че на И. С. са били съставени два акта за едно и също нарушение като от справката картон на водача установил, че на 06.02.2024г. е била издадена мотивирана резолюция с № 23-4332-М003686 от началника на ОПП-СДВР, въз основа на АУАН № 1159355 от 12.12.2023г., но липсвали фактически данни същата да е връчена на жалбоподателя С.. На второ място съдът е посочил, че материалният закон е бил приложен неправилно и във втория съставен АУАН, тъй като не ставало ясно в кой нормативен акт е предвиден „надлежащия ред“ за укрепване на товара. На следващо място е посочено, че административнонаказателно производство с АУАН № 1159355 от 12.12.2023г. продължава да е висящо, тъй като резолюцията за неговото прекратяване не е влязла в законна сила и повторното образуването такова с АУАН № 030884 от 12.01.2024г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № 24-4332- 001179 от 30.01.2024г. от Г. В. Б. - началник група при ОПП-СДВР се е развило незаконосъобразно и административнонаказателното производство е опорочено поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция от касатора не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно, по съображения различни от посочените в касационната жалба. Постановено е при съществено нарушение на процесуалните правила.

За касационната инстанция районният съд не е събрал всички доказателствата относими към случая, поради което не са били изяснени всички обстоятелствата по делото.

По делото е приложена справка картон на водача И. Н. С., от която се установява, че в секция „Мотивирани резолюции“ на 06.02.2024г. е издадена мотивирана резолюция с № 23-4332-М003686 от началника на ОПП-СДВР от акт GA 1159355 за нарушена разпоредба на чл. 127, ал. 1, т. 2 от ЗДвП със статус „регистриран в системата“. В графа „дата на влизане в сила“ не е отбелязана дата на влизане в сила на резолюцията.

Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1 от ЗАНН, законодателят е предоставил възможността на административнонаказващия орган да прекратява административнонаказателното производство с мотивирана резолюция в изчерпателно изброените случаи. В разпоредбата на ал. 6 на чл. 54 от с.з. изрично е посочено, че препис от резолюцията, с която се прекратява административнонаказателното производство на основание ал. 1, т. 1 – т. 8, се връчва на: 1. лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение; 2. пострадалия от нарушението, ако е направил искане пред наказващия орган за обезщетяване на причинените му вреди, като се уведомява за възможността да предяви иска си по общия ред и 3. собственика на вещите, когато с резолюцията е извършено разпореждане с веществени доказателства или са отнети в полза на държавата вещи, а той не е лице по т. 1. В на чл. 54, ал. 7

от ЗАНН е посочено, че резолюцията, с която се прекратява административнонаказателното производство на основание ал. 1, т. 1 – 8, подлежи на обжалване и протест по реда на глава трета, раздел V.

С оглед на изложеното, за настоящата касационна инстанция Районният съд, като инстанция по същество е длъжна да събере всички доказателства по делото, включително да приложи и инструмента на служебното начало, да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Не изследването на всички доказателства, поради липса на изискване и прилагане по делото на мотивираната резолюция, с която касаторът е прекратил административнонаказателното производство, образувано въз основа на АУАН № 1159355 от 12.12.2023г. от която да е видно, че ответникът по настоящото дело е уведомен за прекратяване производството въз основа на процесния АУАН, упражнил ли е или не своите права, води до неизясненост на доказателствения материал и формира предположение за две висящи процедури при наличието на предметна и персонална идентичност. Само споменаване от въззивният съд, че липсват фактически данни мотивираната заповед да е връчена на И. С. с оглед гарантиране на правото му по чл. 54, ал. 7 от ЗАНН, не е достатъчно, за да бъде безспорно установено същата връчена ли е или не.

Касационната инстанция не приема възражението на касатора, че ответникът е бил уведомен лично за отмяната на предходния АУАН, с оглед на изложеното по-горе за липса на доказателства мотивирана резолюция с № 23-4332-М003686 от 06.02.2024г. връчена ли е и на коя дата.

Следва да бъде отбелязано и че, след надлежно връчване и при упражняване на правомощията на нарушителят по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 54, ал. 8 в от ЗАНН, а именно, че когато съдът отмени резолюцията, наказващият орган упражнява правомощията си по чл. 52 в едномесечен срок от уведомяването му за влезлия в сила съдебен акт.

Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като представляват неизпълнение на служебното задължение на съда, след като проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, и извърши цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали и изясняване по предвидения в НПК ред, да изложи мотиви по съответствието с материалния закон, извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация описано в процесния краен санкционен акт, извършено ли е то от въззивния жалбоподател и едва тогава правилно ли е определена санкцията. Дали административнонаказателната отговорност на ответника по касация е законосъобразно ангажирана е въпрос, който поради несъбиране на всички доказателства е останал неизяснен и неизследван в неговата цялост от СРС, което е недопустимо да бъде направено в производството пред касационната инстанция.

Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е. служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт, поради не изискване и прилагане на мотивираната резолюция, пречатства възможността касационната инстанция да реши спора по същество.

Горното налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, като се обсъдят подробно събраните по делото доказателства и се допълни доказателствената маса, чрез прилагане на

мотивираната резолюция с № 23-4332-M003686 от 06.02.2024г. издадена от началника на ОПП-СДВР, чрез която да бъде установено, същата била ли е връчена и респективно на коя дата, или не е връчена на ответника по настоящото дело и административнонаказателното производство по АУАН № 1159355 от 12.12.2023г. продължава да е висящо, тъй като резолюцията за неговото прекратяване не е влязла в законна сила. Едва тогава следва да се изведат правни изводи осъществен ли е от обективна страна и субективна страна съставът на нарушението, предмет на НП и правилно ли е ангажирана административнонаказателна отговорност на твърдения нарушител.

По претенцията за разноските на касатора, следва да се произнесе въззивния съд при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3085 от 14.08.2025г. постановено по НАХД № 20241110214480/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.